

[Finansministeren.]

mænefonden m. v. For alle disse Kirker kan Afløsning ske i Henhold til bestaaende Lov. Anderledes stiller det sig med Kirken paa Alheden, hvor Staten fra første Begyndelse har haft Vedligeholdelsespligten og har den fremdeles. Derfor maatte der fremsættes et særligt Forslag angaaende Afløsningen af Vedligeholdelsespligten for denne Kirke.

Ved Behandlingen i Folketinget er der indført en Bestemmelse om, at der ned sættes en særlig Afløsningskommission, og jeg behøver ikke at lægge Skjul paa, at man i Folketinget ikke har været enig om den Afløsningssum, der er opført i Lovforslaget. Denne Afløsningssum, 26 700 Kr., er ca. 3 000 Kr. højere, end en af Kirkeministeren nedsat Kommission havde foreslaaet. Regeringen har derfor ment, at der i Lovforslaget, som det foreligger her, er taget skyldigt Hensyn til de Interesser, som man mener bør varetages for denne Kirke. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hauch: Forholdene vedrørende Frederikskirken paa Alheden er ganske særegne. Kirken blev i sin Tid bygget paa Statens Foranledning, og derved blev der opfyldt et Løfte, som var givet de Kolonister, der kom her ind i Landet for at dyrke Alheden op. Selve denne Sag er ejendommelig derved, at Menigheden for sit Vedkommende ikke har udtalt Ønske om at komme i Besiddelse af Kirken. Menigheden er vel tilfreds med den bestaaende Ordning, og for saa vidt Ministeriets Ønske skal opfyldes paa en saadan Maade, at der vedblivende skal være nogenlunde Tilfredshed ude paa Alheden, maa det vistnok være rigtigt at tage Hensyn til de Ønsker, som er fremkommet under Behandlingen af Sagen i det høje Folketing. Jeg henviser til, at der fra et Mindretal i Folketinget, bestaaende af de Konservatives og Venstres Medlemmer, er stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa, at Afløsningssummen, som her foreslaas sat til 26 700 Kr., forhøjes til 30 200 Kr.

Af det, jeg har kunnet faa oplyst, maa jeg skønne, at dersom der bliver stipuleret en saadan Afløsningssum, vil Menigheden derovre være relativt tilfreds, og jeg ser ikke rigtigt, at det kan have nogen afgørende Betydning i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Jeg synes, at det vil være af mere Betydning, naar man nu vil overdrage Befolkningen Kirken, som

den i og for sig ikke ønsker, at det saa sker paa en saadan Maade, at man føler Kirkens Økonomi betrygget i Fremtiden.

Et andet Spørgsmaal, som har givet Anledning til Meningsudveksling i det høje Folketing, er Spørgsmaalet om Sammensætningen af den foreslaaede Afløsningskommission. Just nogen kæmpestor Forskel mellem Mindretallets og Flertallets Synspunkt i saa Henseende kan man vel ikke sige der er, idet de er enige om, at der skal afgives et særligt Skøn, og om, at dette særlige Kirkesyn skal bestaa af tre Medlemmer. Der er den Forskel, at den høje Regering og Regeringspartierne mener, det maa være Finansministeriet, Menighedsraadet og Stiftamtmanden, som skal udpege disse tre Medlemmer, hvorimod man fra Venstres og Konservatives Side har ønsket, at Biskoppen skulde udpege det tredje Medlem i Stedet for Stiftamtmanden. Det forekommer i hvert Fald mig — jeg tør ogsaa sige, det forekommer os — naturligt, at man lader Biskoppen faa Indflydelse ved Afgørelsen af Spørgsmaalet, men jeg indrømmer, at en egentlig dybtgribende Forskel i Opfattelsen giver de to Ændringsforslag ikke Udtryk for.

Naar Sagen imidlertid stiller sig som nu refereret, finder min Gruppe her i Tinget det rigtigt, at Forslaget bliver underkastet en Udvalgsbehandling, hvorved vi faar Lejlighed til sammen med den højtærede Minister at drøfte de Synspunkter, som har været afgørende for hans Stilling, ligesom vi ogsaa finder det rigtigt, at vi bliver gjort bekendt med de Henvendelser, som er sket fra Menigheden derovre paa Alheden, enten maaske under den Form, at de opsøger os, eller under den Form, at vi kommer i Besiddelse af de Oplysninger, som man skriftligt har erhvervet sig i det høje Folketing.

Jeg kan tilsiige Partiets Medvirken til Gennemførelsen af denne Sag, men jeg tilføjer, at vi vil lægge afgørende Vægt paa, at denne Afløsning finder Sted paa en saadan Maade, at Befolkningen derovre ikke føler sig forurettet. Det skulde egentlig synes at være et Synspunkt, som ogsaa Ministeriet og Flertalspartierne i Folketinget kunde dele, naar det ikke drejer sig om større Beløb og mere principielle Forskelligheder i Opfattelsen, end de nævnte Ændringsforslag giver Udtryk for.

Kr. Johansen: Det er rigtigt, som Venstres ærede Ordfører (Hauch) sagde, at det ikke er Menigheden i Frederiks Sogn, der har fremsat Ønske om at over-